

عنوان مقاله:

مروری بر حامل‌های به کار برده شده برای داروی ضد سرطان پکلیتکسل و مقایسه با حامل تجاری موجود

محل انتشار:

چهاردهمین کنگره ملی مهندسی شیمی ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مرتضی جندقی - کارشناس ارشد مهندسی بیوتکنولوژی، تهران، دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده

منوچهر وثوقی - استاد، تهران، دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی شیمی و نفت

مهسا غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بیوتکنولوژی

خلاصه مقاله:

با توجه به کم بودن میزان حلالیت داروی ضد سرطان پکلیتکسل در آب و در نتیجه در خون، در این گزارش دو نمونه از روش‌های به کار برده شده جهت افزایش حلالیت این دارو بررسی شده است. به علاوه آنالیزهای مربوط به تشکیل ساختار مورد نظر و آنالیزهای درون سلولی و برون سلولی جهت کنترل سمی نبودن حامل - های سنتزی صورت گرفته است همچنین معایب و محاسن هر یک از حامل‌های سنتزی با نوع تجاری موجود حاکی از سمیت کمتر و همین طور PEtOz-PCLs مقایسه شده است. نتایج در مورد کوپلیمر میسلی حامل تجاری دارو است. نمونه‌ی دوم پلیمری سنتزی بر مبنای EL بارگذاری بهتر دارو نسبت به کروموفورسیکلودکسترین است که شاخه‌های پلیگلیسرول به صورت پلیمریزه بر روی آن نشانده شده است. با توجه به اینکه این حامل تاثیر بسیار زیادی در افزایش حلالیت مواد کم محلول در آب دارد میتوان از آن به عنوان یک حامل مناسب برای این دارو استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

پکلیتکسل، حامل دارویی، نانو ساختار، کو پلیمر میسلی، سیکلودکسترین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/172522>

